

תפ"ח 489/04 - מדינת ישראל נגד ברק בן עמי

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 489-04-20 מדינת ישראל נ' בן עמי(עציר)

לפני	כבود השופט, סגנית הנשיאה ליאורה ברודוי, אב"ד,	כבוד השופט מיכאל תניר	המאשימה
כבוד השופט מיכאל תניר	מדינת ישראל		
הנאשם	ברק בן עמי (עציר) באמצעות ב"כ	ברק בן עמי (עציר) באמצעות ב"כ	נגד
הנאשם	עו"ד רן אלון		

遮ר דין

- הנאשם הורשע על פי הodiumתו בעבירות כדלקמן: רצח בכונה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 305(א)(8) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") וניסיון רצח (שתי עבירות), לפי סעיף 305(1) לחוק העונשין.
- הodiumתו של הנאשם והרשעתו בדיון זה במסגרת הסדר טיעון, שלפיו הודה הנאשם בעבודות כתוב האישום (לא תיקון). אשר לעונש: חוסכם שבגן עבירת הרצח יגזר על הנאשם מאסר עולם, ובgen שתי העבירות של ניסיון לרצח יגזר עליו מאסר בפועל למשך 20 שנים, שירוצה במצטבר לעונש המאסר עולם.
- המאשימה הodiumה כי תבקש מבית המשפט לקבוע שמדובר ברצח חריג בחומרתו, בהתאם לסעיף 303ב לחוק שחרור על-תנאי מאסר, התשס"א-2001 (להלן: "חוק שחרור על-תנאי מאסר"). חוסכם שההגנה, המתנגדת לקבעה זו, תשטח את טיעוניה בסוגיה זו. כן החוסכם במסגרת הсадר שהנאשם יחויב בפיזוי נפגעי העבירה, ואולם אין הסכמה בין הצדדים לעניין שיעור הפיזוי.
- לבית המשפט הוגש תסaurus על אודות נפגעות העבירה.

כתב האישום

עמוד 1

- .5. כנגד הנאשם הוגש כתוב אישום בגין רצח בכוונה בנסיבות חמירות של בתו התינוקת, שבעת הירצחה הייתה כבת 10 חודשים (להלן: "התינוקת"), וכן ניסיון רצח של אשתו דاز (להלן: "המתלוננת") ושל בתו הפעוטה שהיא היה כבת 3 שנים (להלן: "הפעוטה").
- .6. על הנוסח המלא של כתוב האישום קיימ צו איסור פרסום, לרבות על שמה של הפעוטה. החלק המותר בפרסום הוא כאמור בתמצית כתוב האישום. להלן פרטי כתוב האישום לפי הנוסח המותר לפרסום:
- .7. ביום 6.3.20, בשעות הבוקר המוקדמות, בשל ויכוח של מה בכר, שבמלהlico עלבו הנאשם והמתלוננת זה בזו, גמלה בלביו של הנאשם החלטה להמית את המתלוננת, את בתם הפעוטה ואת בתם התינוקת, וכן לשים קץ לחייו.
- .8. הנאשם התקרכ למתלוננת, שישבה באותה העת על הספה כשהתינוקת בזרועותיה, היכא אותה מכת אגרוף בפניה, דחף אותה וחנק אותה, בעוד המתלוננת מנסה להדוף אותה ממנה. מיד לאחר מכן ניגש הנאשם למטבח, נטל סכין מטבח וזכיר את המתלוננת מספר פעמים באמצעות הסcin בצווארה, במטרה להביא למותה. המתלוננת נפלה מהספה לרצפה והתינוקת נותרה שכובה על הספה. הנאשם חנק את המתלוננת פעם נוספת בצווארה באמצעות הסcin.
- .9. לאחר מכן, ניגש הנאשם לתינוקת וזכיר אותה באמצעות הסcin בצווארה ובבית החזה שלה, על מנת לגרום למותה.
- .10. בהמשך,זכיר הנאשם את הפעוטה באמצעות הסcin מספר פעמים בצווארה ובפלג גופה העליון, על מנת לגרום למותה.
- .11. המתלוננת הצליחה לקום, וניסתה לצאת מהדירה כדי להזעיק עזרה. הנאשם ניגש אליה וזכיר אותה פעם נוספת. למרות זאת, הצליחה המתלוננת לצאת לחצר ועזרה לעזרה. הנאשם שיצא בעקבות המתלוננת, השיג אותה, תפס בשערה וזכיר אותה פעם נוספת בבטנה, באמצעות הסcin. המתלוננת נפלה ארואה, והנ帀ה תפס ברגלה וניסה לגרור אותה לדירה. בעת שאנשים נוספים הגיעו למקום, הרפה הנאשם מהמתלוננת.
- .12. הנאשם חזר לדירה וחנק את הפעוטה בצווארה בידיו. בנוסף, פצע הנאשם את עצמו באופן שטхи בצווארו באמצעות הסcin וסcin נוסף. כשהגיעו לדירה אנשים נוספים, חדל הנאשם ממעשי.
- .13. כתוצאה מעשיו של הנאשם נגרם מוותה של התינוקת. לפעוטה נגרמו פצעי דקירה רבים, היא נותחה ואושפזה במשך 10 ימים; لمatlוננת נגרמו פצעי דקירה רבים, והוא נותחה ואושפזה במשך 7 ימים.

- .14. **המתלוננת** העידה בבכי, שלאחר האירוע היא נעה בין הרצון להפסיק את סבלה כדי להיות עם התינוקת שחייה נקטלו ובין הרצון לשקם את חייה של הפעוטה שנותרה בחיים. המתלוננת הביעה געגועים עזים לבתה התינוקת שמותה היה מלאה בייסורים. ברגעה האחוריים בכתר התינוקת, והבינה שהיא מצויה בסכנה.
- .15. המתלוננת סיירה שבתא התינוקת הייתה חייכנית, אהובה וחכמה באופן יוצא דופן לגילה. המתלוננת הגיעה להלויה של התינוקת באמבולנס על מנת לראות את פניה בפעם האחרון. היא ובתה הפעוטה אושפזו בבית החולים, ולפיכך לא יכולו לשבות "שבועה" על התינוקת.
- .16. בתה הפעוטה של המתלוננת זכרת היטב את יום האירוע, והוא חווה סבל וכואב ברבדים רבים בחיים בחיים. בית המשפט הוגש תמנונות של התינוקת; של הפעוטה במהלך הטיפול הרפואי, וכן של הפגיעה שנגרמו למתלוננת בצווארה (ע/7). לצד המנות של התינוקת ממשיכה המתלוננת בחיה כדי לבנות חיים חדשים לפעוטה. המתלוננת עושה כל אשר לאלידה כדי שהפעוטה תרגיש בטוחה, אהובה ומוגנת בביתה.
- .17. המתלוננת נחקרה נגדית ע"י ב"כ הנאשם בגין לפני הגירושין בינה ובין הנאשם. אשר לחשבון העו"ש (ע/1), העידה המתלוננת שלאחר מאבק משפטי, יתרת כספי העו"ש נותרה בחזקתה. עם זאת היא צינה שהכספים הם פרי הعمل הן שלה והן של הנאשם. כמו כן היא אישרה שני כלי הרכב המשפחתיים הועברו אליה. ערכו של אחד מהם מועט, הוא נמכר והתמורה משמשת לגידול הפעוטה. את סכום ההלוואה לרכישת הרכב השני עדין פורעת המתלוננת עצמה (ע/2 וע/3). גם כספי קרן השתלמות של הנאשם משמשים לטיפולים הנדרשים לקטינה (ע/6).
- .18. המתלוננת אישרה שבדין בית המשפט לענייני משפחה, יותרו הנאשם על האפוטרופסות שלו על הפעוטה, ואולם סייג את הסכמתו בכך שחל איסור להוציא את הפעוטה מהארץ לצורך מגורים מחוץ לישראל. בית הדין הרבני עשה ניסיון לגבות הסכמה לעניין המזונות (ע/5) והחליט בית הדין הרבני מיום 14.6.20 בעית המשפט לענייני משפחה (ע/6). בפועל, משולם סכום המזונות על ידי הביטוח הלאומי. כמו כן, כבר בדין הראשון בבית הדין הרבני הסכים הנאשם למתלוננת ושיתף פעולה בהליך הגירושין (ע/4 וע/5).

תקציר נפגעות העבירה

- .19. כהערה מקדימה נציין כי בטרם הוכן התסجيل, ולאחר שהמתלוננת חשפה לפניהם שירות המבחן תכנים קשים על אודות מצבה ומצבה של הפעוטה, הגיעו לנו שירות המבחן בקשה, המבטאת את רצונם של

המתלוננת, שלפיה לא יכולו לנאים פרטיו הכספייר. לאחר שאפשרנו מהלך זה, הוגש לבית המשפט הן תסיקיר מפורט לגבי נפגעות העבירה והן תמצית מהtskyיר, הכוללת פרטיטים המותרים לגילוי לנאים. לפיך, במסגרת התיחסותינו לtskyיר נעשה זאת בתמצית, ובעיקר על דרך הפניה.

.20. מהtskyיר עולה תמונה נזק חמורה וקשה ביותר.

.21. המתלוננת תיארה את מערכת היחסים הלא פשוטה בין ובין הנאים עובר ליום ביצוע העבירות. באותו תקופה עדין והותרו בני הזוג את התא המשפחתי שלהם, ואף תכננו להעתיק את מקום מגורייהם למקום אחר בארץ. כחודש לאחר האירוע, התגרשו בני הזוג (עמ' 3-4 לtskyיר).

.22. האירוע הטראומטי תואר על ידי המתלוננת בפרוטרוט. דומה שתיאור המעשים והתחשות של המתלוננת אינם משאיר עין יבשה (שם, בעמ' 5).

.23. המתלוננת סיפרה כי גידלה את בתה התינוקת באהבה רבה. התינוקת התפתחה יפה וכבר החלה לגלות סימנים של אופי משלה ודעתנות. כן טיפה המתלוננת את הקשר בין שתי בנותיה (שם, בעמ' 5, פסקה 2).

.24. המתלוננת תיארה כי מותה של התינוקת נקבע במהלך הניתוח שעבירה, זמן קצר לאחר הפגיעה. היא הוסיףה ותיארה בפרוטרוט את הפגיעה הגוף והנזקים שנגרמו לה ולבתה הפעוצה ואת ההשלכות הגוף והבריאות של הפגיעה (שם, בעמ' 6).

.25. בהמשךtskyיר מתואר הקושי של המתלוננת הכרוך בכך שהוא אכן מתגוררת בבית שבו התרחש האירוע הטראומטי (שם, בעמ' 7, פסקה 1).

.26. המתלוננת מביעה דאגה עמוקה לבתה הפעוצה הן בהווה והן בעתיד (שם, בעמ' 7).

.27. לאחר מכן ממשיךtskyיר וסוקר את פרטי הנזק המשתרע על תחומים רבים, מורכבים ומשמעותיים, לרבות ההשלכות הכלכליות. תוך שאנו מכבדים את עדמת המתלוננת, נתייחס לנזקים על דרך הפניה לtskyיר (שם, בעמ' 8-9).

.28. שירות המבחן מסכם כי תמונה הנזק היא חמורה באופן קיזוני, וכמסר של הכרה משפטית וחברתית בחומרת מעשי הנאים ובהשלכותיהם על המתלוננת והפעיטה, ושל הגנה חברתית עלייהן, הוא מלאץ לחיבת הנאים גם בפיקוחי משמעותי לשתי נפגעות העבירה.

.29. **ב"כ המאשימה** עטרה לכבד את הסדר הטיעון ולגוזר על הנאשם עונש מוסכם של מאסר עולם, וכן מאסר למשך 20 שנים שירוצה במצבר לעונש המאסר עולם. ב"כ המאשימה הדגישה כי לא בלב כל הושג הסדר הטיעון בתיק זה. ההסכמה גובשה לאחר מו"מ ממושך, שככל גם שיתוף פעולה מלא של המתלוונת. הנאשם הוודה ונטל אחריות לכל המעשים המפורטים בעובדות כתוב האישום והוא הורשע בכל העבירות שייחסו לו, הכל לפי כתוב האישום המקורי (שלא תוקן במסגרת ההסדר). הוודיותו של הנאשם חסכה את עדות המתלוונת לעניין בירור האשמה, עדות שכרכוה בקשרי רגשי ממשמעות.

.30. בנסיבות המקירה - כך ב"כ המאשימה - ובהתאם לפסיקת בתי המשפט, העונש שעליו הוסכם הוא עונש ראוי. מדובר באירוע מצער ומחריד, ש מבחינת הנאשם היה להסתויים במות המתלוונת ובנותיו. חומרת מעשיו של הנאשם מצדקה ענישה ממשמעותית וחמורה, והענישה המוסכמת נותנת לכך ביטוי.

.31. ב"כ המאשימה הפנמה לתפ"ח (מחוזי נצרת) 17-03-4342 **מדינת ישראל נ' סlew** (30.5.18) (להלן: "תפ"ח סlew") : לאחר שמיית הוכחות, נדון הנאשם לארבעה מאסרי עולם, בגין ארבעה מעשי רצח, וכן ל-10 שנות מאסר, בגין עבירה ניסיון רצח. הנאשם רצח את אשתו, את שני ילדיו וכן. כן ניסה לרצוח ילד נוסף. נקבע שכל המאסרים ירוצו באופן מצבבר. כן הפנמה ב"כ המאשימה לתפ"ח (מחוזי ת"א) 23881-12-15 **מדינת ישראל נ' חלייל** (28.11.16) (להלן: "תפ"ח חלייל") : הנאשם שהודה נדון לשני מאסרי עולם, בגין שתי עבירות רצח, וכן נגזרו עליו 20 שנות מאסר, בגין שלוש עבירות ניסיון רצח. נקבע שכל המאסרים ירוצו באופן מצבבר. בלבד הנפטר, תושב הרשות הפלסטינאית, גמלאה החלטה לרצוח יהודים בתקווה שיזכה למעמד של "שהיד". הנאשם פתח במסע הריג רצחני בבניין "פנורמה" בתל אביב שבמהלכו ذكر למותם שני אנשים, פצע פצעיות חמורות אדם נוסף, וכן ניסה ללא הצלחה לדקוך אזרחים נוספים שההו במקום.

הפיצוי לנפגעות העבירה

.32. ב"כ המאשימה עטרה לה夷ית על הנאשם את הפיצוי המרבי הקבוע בחוק בגין כל אחת מהעבירות שבahn הוא הורשע: בגין עבירת הרצח, לחלק את הפיצוי בין המתלוונת ובין הפעוטה; בגין עבירה ניסיון רצח של המתלוונת, פיצוי למתלוונת, וב בגין עבירה ניסיון רצח של הפעוטה, לחלק את הפיצוי בין המתלוונת ובין הפעוטה.

.33. ב"כ המאשימה הפנמה לנזק הקשה שנגרם לנפגעות העבירה, כפי שהוא עולה מتفسיר נפגעות העבירה. המفسיר פורש תמונה קיצונית בחומרתה ומפרט ראשוני נזק רבים והשלכות רחבות על כל תחומי החיים של המתלוונת ושל הפעוטה. על הנזק ניתן ללמוד גם מדבריה של המתלוונת לעונש. המתלוונת היא אישה צעירה שעול שיקום משפחתי מוטל כל כלו על כתפייה, ועליה להתמודד עם המקרים הפיזיים

והנפשיים שנגרמו לה וגם להטיב את חייה של הפעוטה ולהקימה מתוך ההריסות.

.34 אשר לכפסים שהועברו למחלונת ההליכים האזרחיים: בכך אין כדי להשפיע על שיעור הפיצוי בהליך הפלילי. רכיב הפיצוי הוא רכיב עוני. שיעור הפיצוי בהליך הפלילי מושפע ממהות העבירות שבן הורשע הנאשם, מחומרת המעשים ומהנזק שנגרם לנפגעות העבירה כתוצאה מעשיו של הנאשם. העובדה שהנائب עתיד לרצות עונש מאסר ממושך אינה מהוות שיקול להקללה בקביעת שיעור הפיצוי. כפי שכבר נפסק, יכולות כלכליות של הנאשם אין פרמטר בקביעת גובה שיעור הפיצוי. ב"כ המאשימה הפנהה לע"פ 2418/2018 **קוטינה נ' מדינת ישראל** (25.10.18) (להלן: "ע"פ קוטינה"): שם הושת על המערער פיצוי מרבי למשפחת נפגע העבירה המנוח בגין עבירת הרצח, ופיצוי מרבי נוספת לנפגעת העבירה הנוספת בגין עבירת ניסיון הרצח.

רצח חריג בחומרתו

.35 ב"כ המאשימה עטרה לקבוע שבעניינו חל סעיף 3ב לחוק שחרור על-תנאי ממאסר, הינו: רצח התינוקת הוא רצח חריג בחומרתו.

.36 ב"כ המאשימה צינה שסעיף 3ב לחוק שחרור על-תנאי ממאסר אינו מונח רשימה של מקרים שבهم יקבע בית המשפט שהרצח הוא רצח חריג בחומרתו, והקביעה נתונה לשיקול דעת בית המשפט. ב"כ המאשימה הפנהה לפרוטוקול מס' 237 מישיבת ועדת החוקה, חוק ומשפט, הכנסת ה-17 (22.9.14), שדנה בהצעת חוק שחרור על-תנאי ממאסר (תיקון מס' 14) (אסיר עולם שהורשע ברצח חריג בחומרתו), התשע"ד-2014, ה"ח 566 (להלן: "**פרוטוקול ועדת החוקה, חוק ומשפט**"). בפרוטוקול הנ"ל הובאו על ידי חברי הוועדה דוגמאות למקרי רצח שהתרחשו שבאים בגדר רצח חריג בחומרתו. חברי הוועדה לא הגיעו את המונח "רצח חריג בחומרתו" לרצת מרובה קורבנות, כי אם צוין שהקביעה תישנה לפי נסיבות האירוע. כמו כן הינהה ב"כ המאשימה להנחיית פרקליט המדינה 9.18 ("רצח חריג בחומרתו" (19.5.20) (להלן: "**הנחיית פרקליט המדינה**"). סעיף 9 להנחייה קובע נסיבות שבהתיק ימודון תשיקול התייעזה לביקש מבית המשפט להכריז על רצח כעל "רצח חריג בחומרתו", תוך ציון שאין מדובר ברשימה מצחה. ב"כ המאשימה הוסיפה כי עדמה בתנאי הסף להגשת התביעה, דהיינו: שהרצח בוצע בנסיבות מחמירות. במקרים שבהם הנסיבה המחייבת היא חריגה בחומרתה, ניתן לקבוע שמדובר ברצח חריג בחומרתו. בנוסף הינהה ב"כ המאשימה **לפסקת בתי המשפט** בנוגע להחלטת סעיף 3ב לחוק שחרור על-תנאי ממאסר (כפי שתפורט בסעיף 65 להלן).

.37 המקרא הנדון הוא מקרה מובהק של רצח חריג בחומרתו. בעניינו מתקיימות הנסיבות הקבועות בסעיף 9 להנחיית פרקליט המדינה: מדובר ברצח מכoon של ילדים צעירים, במיוחד כשהרצח היה קרוב משפחה או אחראי או אפוטרופוס של הנרצח (סעיף 9(1)), וכן הרצח בוצע בכוונה לרצוח רבים אף אם הביא למותו של קורבן בודד, וכשלל הקורבנות הפטנציאליים או חלקם הם בני אותו "תא משפחתי" (סעיף 9(4)).

.38 הנאשם ניסה לשים קץ לחיין של כל בנות משפחתו, מהן ילדה כבת 3 שנים ותינוקת כבת 10 חודשים, שמצאה את מותה באירוע הרצח. הנאשם, אבי המשפחה, שאמור לגונן על בנות משפחתו, פגע בהן בנחישות ובצורה אכזרית, מבליל שעה למצוקתן כפי שבאה לידי ביטוי בעת הפגיעה בהן. הדקירות כוונו לצואר ולפלג הגוף העליון של נפגעות העבירה. די בעובדה שהנאשם רצח בדקירות סcin את בתו התינוקת כדי להצדיק את הקביעה שהרצח הוא חריג בחומרתו. ואולם, במקרה הנדון יש להתחשב גם בכלל נסיבות האירוע, לרבות ניסיונות הרצח של המתלוננת והפעוטה כנסיבות שモובילות למסקנה שהרצח הוא רצח חריג בחומרתו.

.39 **ב"כ הנאשם** עתר אף הוא לכבד את הסדר הטיעון ולגוזר על הנאשם את העונש המוסכם כمفופרל לעיל. ב"כ הנאשם הדגיש כי הנאשם הודה בכל עובדות כתוב האישום בכתבן וכלשונן. הנאשם עשה כן בשל רצונו העז לסייע במהרה את ההליך המשפטי ולאפשר לממתלוננת ולבני משפחתה לשים את ההליך מאחוריהם ולהתחיל הליך שיקום. העונש שצפוי להיגזר על הנאשם בהסכם הוא חמור ומשמעותי.

.40 הנאשם נטל אחריות מלאה למשיו והביע חריטה עמוקה שאותה ביטה כבר בחקירה הראשונה במשטרת יהודה. להודיעתו של הנאשם יש חשיבות עצומה כלפי נפגעות העבירה, ובמיוחד לפעוטה שכאשר תגדל, תדע שאביה נטל אחריות למשיו. הודיותו של הנאשם חסכה את העדת המתלוננת על כל הקשיים שהיו צפויים לה אילו הייתה מעידה. נתילת האחריות באה ידי ביתו גם בכך שהנאשם נתן לממתלוננת גט באופן מיידי, מבליל להעירים עליה קשיים, יותר על האפוטרופסות שלו על הפעוטה מתוך הבינה שזה הדבר הנכון לעשותות בנסיבות המקרה. בנוסף, יותר הנאשם לממתלוננת על חלקו ברכוש המשפטף. במשיו אלה הביא הנאשם לידי ביתו את חריטתו העמוקה על מעשו.

.41 אשר לנסיבות ביצוע העבירה, הפנה ב"כ הנאשם לכך שאין מדובר במעשה שתוכנן מראש, אלא באירוע ספונטני שהתרחש בהחלטה של רגע, שנתקבלה לאחר ויכוח בין בני הזוג שבמהלכו עלבו הנאשם והמתלוננת זה זהה. ברגע אחד של כעס, גמלה בלבו של הנאשם ההחלטה האומללה להמית את נפגעות העבירה ולשים קץ לחייו. מחוות הדעת הפסיכיאטרית עולה שהנאשם תיאר את התנהגותו כ"איבוד שליטה" על רקע תחושות של זעם, השפה ותסכול שחוווה במפגש עם המתלוננת. כן תיאר הנאשם שחש כי הגיע למבי סתום, שהכל סביבו קרס ואין טעם לחיו. הנאשם רצה למחוק הכל וירד עליו "מסך שחור" עד כדי חוסר שליטה עצמית.

.42 עובר לאירוע, ניהל הנאשם אורח חיים נורומיibi ומעולם לא הסתבר בפליליים. הנאשם סיים 12 שנות לימוד, שירות צבאי מלא כלוחם ואף שירות בשירות מילואים. בהמשך, למד הנאשם הנדסת מכונות וסיים את לימודי בהצלחה. עובר לאירוע עבד הנאשם במשך מספר שנים במקום העבודה מסודר. בעת האירוע היו הנאשם וממתלוננת נשואים ועמדו לעבור יחד בבית חדש.

.43 אשר לשיעור הפסיכיאטרי: במסגרת ההליך האזרחי העביר הנאשם לממתלוננת ולפעוטה את כל רכושו, כולל את חלקו בחשבון המשפטף, שני רכבים וקרן השתלמות. שווי הרכוש המדווח מגע למאובט אלפי

שקלים שאותם העביר הנאשם למתלוונת ולפעוטה עוד לפני הסדר הטייעון. לנוכח מהלך זה של הנאשם, לא נותרו לו אמצעים כספיים נוספים. לפיכך ביקש ב"כ הנאשם שהסוכמים שהועברו במסגרת ההליך האזרחי יחויבו כפיצוי גם בהליך הפלילי. לחפותו, ביקש שהסכום ששולם יילקח בחשבון במסגרת פסיקת הפיצוי בהליך דין. ב"כ הנאשם הדגיש כי אם גם בהליך הפלילי יחויב הנאשם כפיצוי נוסף מוסיף מעבר לממה ששלים בהליך האזרחי, הרי שמחמת מצבו הכלכלי של הנאשם והעובדת שהוא עתיד לרצות שנים רבות מאחריו סורג ובריח, הוא לא יוכל לשלם את הפיצוי.

רצח חריג בחומרתו

.44. ב"כ הנאשם טען, שעל אף נסיבותו הטרגיות והקשות של מעשה הרצח, אין לקבוע כי מדובר ברצח חריג בחומרתו במובן החוק.

.45. הנאשם הורשע ברצח בנסיבות חמירות. הנסיבה המחייבת היא שמעשה הרצח בוצע בקרובן חסר שע או קטין שעובר העבירה אחראי עליו. סעיף 30ב לחוק שחרור על-תנאי ממסר נחקק悠悠ר לרפורמת עבירות ההמתה. במסגרת הרפורמה בעבירות ההמתה נקבע מדרג בין עבירות ההמתה השונות, כך שרצח קטן על ידי אחראי אינו "רצח רגיל", אלא רצח בנסיבות חמירות שבצדו עונש ממסר עולם חובה. עובר לרפורמה, כמשמעותו היה ברצח קטן על ידי אחראי, יתכן שהוא צריך בסעיף 30ב על מנת לתת ביטוי לחומרת המעשה. ואולם כו"ם, לאחר הרפורמה, אליבא דב"כ הנאשם, כדי שרצח בנסיבות חמירות ייחשב כרצח חריג בחומרתו, לא די בכך שיחולו הנסיבות המחייבות, אלא יש צורך בהתקיימות קריטריונים נוספים שייפהכו את הרצח לרצח חריג בחומרתו. אכן **לפי הנחיית פרקליט המדינה**, תנאי הסף לעתירה לקבוע שרצת הוא רצח חריג בחומרתו הוא שמדובר ברצח בנסיבות חמירות, אך יש לציין שלא כל רצח בנסיבות חמירות יהיה רצח חריג בחומרתו, אלא רק במקרים חריגים.

.46. ב"כ הנאשם הפנה לדברי ההסביר להצעת חוק שחרור על-תנאי ממסר (תיקון מס' 14) (אסיר עולם שהורשע ברצח חריג בחומרתו), התשע"ד-2014, ה"ח 566 (להלן: "**דברי ההסביר להצעת החוק**"), שם צוין שהצעת החוק אינה מתייחסת לכל רצח שהוא (ואף לא כל רצח שמצוע לקבוע כרצח בנסיבות חמירות), אלא למשיע רצח חריגים, אכזריים או מרובי קורבנות. הדברים מלמדים על כך שלא די בכך שיש נסיבה חמירה, אלא יש צורך בהצטברות חריגה של כמה נסיבות. גם **הנחיית פרקליט המדינה** ניתן ללמידה שבકשת התביעה לקבוע שרצת הוא רצח בחומרתו תוגש בזהירות ובמסורת, תוך בוחינת מכלול הנסיבות. כן צוין **בהנחיית פרקליט המדינה** שתנאי הסף שלפיו מדובר ברצח בנסיבות חמירות, הוא תנאי הכרחי, אך אינו תנאי מספק. רק מקרים חריגים מתוך מקרי הרצח הללו יצדיקו הגשת בקשה לקביע שהרצח הוא רצח בחומרתו. ב"כ הנאשם הפנה **לפסקה הרגלוונטית** (כפי שתפורט בסעיף 65 להלן), שלפיה רק במקריםבודדים נקבע שרצת הוא רצח בחומרתו, וזאת במקרים של רצח ילדים, כאמור, במקרה בריבוי קורבנות וכשהמעשה החמור בוצע תוך תכנון מוקדם.

.47. במקרה הנדון מדובר במעשה רצח אחד, ללא ריבוי קורבנות, שבוצע ללא תכנון מוקדם, אשר התרחש

על רקע ויכוח שבعقبותיו איבד הנאשם שליטה על מעשיו. הנאשם ביצع את המעשה מתוך כוונה ספונטנית שגמלה בלבו על אתר, שתוצאותיו הטריגית הוא מותה של התינוקת. העובדה שמדובר ברצח תינוקת נלקח בחשבון במסגרת הרשותה הנאמם ברצח בנסיבות מחמירות. הנסיבה המחרירה אינה הופכת אוטומטית את המעשה לחריג בחומרתו. אם יוחלט שהרצח הוא חריג בחומרתו אך ורק בשל הנסיבה המחרירה, כל רצח בנסיבות מחמירות ייחשב חריג בחומרתו, והחלטת סעיף 30ב לחוק שחרור על-תנאי ממאסר לא תהיה אך ורק במקרים החרגים.

.48. הנאם הביע צער וחרטה על מעשיו. מיד לאחר ביצוע העבירות, עוד בהיותו בבית החולים, הוא נטל אחראיות למשעו והחליט להקל על המתלוננת עד כמה שניתן. לפיקר, לא העירם הנאשם קשיים במתן הגט, יותר על האפוטרופסות של הפעיטה, והעביר למתלוננת את כל חלקו ברכוש המשותף.

הנאם הקרייא מכתב שכותב למתלוננת שבו הוא הביע צער על הכאב שגרם לה. הוא ביקש את סליחתה של המתלוננת ואת סליחתה של הפעיטה. אובדנה של התינוקת מענה את הנאשם, שככל העת חושב על שתי בנותיו. הנאשם ציין שברגע אחד של טירוף הרס את משפחתו. הנאשם תקווה שהמתלוננת והפעיטה יצליחו לחזור למסלול חייהן, והביע תקווה שהן תימצאנה מוחר לטראה וליסורים שהן חוות. כמו כן הנאשם צער על הכאב והסבל שגרם לבני המשפחה שלו ושל המתלוננת.

דין והכרעה

.49. לאחר ש שקלנו את כל השיקולים, החלפנו לכבד את הסדר הטיעון. התרשםנו כי הסדר הטיעון שגובש לאחר משא ומתן ממושך בין הצדדים, לרבות בוחינת הפסיכה, נשקל בכבוד ראש, תוך התחשבות במכלול השיקולים, כפי שפורטו לפניינו בהרחבה, לרבות בעמדת המתלוננת. אחד השיקולים החשובים שעמד בסיסי הסדר הוא שמעבר לעצם ההודיה של הנאשם בכתב האישום המקורי (לא תיקון) ונטילת האחריות למשעים, ההודיה יתרה את העדת המתלוננת. העדת המתלוננת בשלב של בירור האשמה, הייתה כחכה בקושי רגשי עצום.

קבעת שיעור הפיצוי

.50. על פי הסדר הטיעון הוסכם שהנאם יחויב בפיצוי, ששיעורו יקבע על ידי בית המשפט לאחר שמיעת טיעוני ב"כ הצדדים. טענות הצדדים פורטו לעיל, בפסקאות 32-34 ו-43.

.51. סעיף 77(א) לחוק העונשין קובע כדלקמן:

"**הורשע אדם, רשאי בית המשפט לחויבו, בשל כל אחת מן העבירות שהורשע בהן, לשלם לאדם שניזוק על ידי העבירה סכום שלא יעלה על 258,000 שקלים חדשים לפיצוי הנזק או הסבל שנגרם לו**" (ההדגשות אין במקור).

.52 סעיף 77(א) לחוק העונשין קובע שנייתן לחיבת נאשם שהורשע לשלם פיצויו לאדם שניזוק בשיעור שלא עללה על הסכום המרבי הקבוע בחוק, וזאת בגין כל מעשה עבירה שבוצע, בנפרד. מכאן שהמגבלת של פסיקת הפיצוי בשיעור המרבי, חלה על כל מעשה עבירה בנפרד. כך למשל, בע"פ **קוטינה** הורשע המערער בעבירות רצח המנוח, וכן בעבירות ניסיון רצח בת זוגו של המנוח (איורע שבו דרש המערער בנהיגתו שני אנשים). בית המשפט המ徇ז חיב את המערער בפיצוי המרבי הקבוע בחוק בגין כל אחת מהעבירות בנפרד: בגין עבירת רצח המנוח נפסק הפיצוי המרבי להורי המנוח; וב בגין עבירת הניסיון לרצח נפסק פיצוי בשיעור המרבי לטובת נפגעת העבירה, היא בת זוגו של המנוח. בית המשפט העליון קבע ש"פסיקת פיצויים זו תואמת את האמור בסעיף 77(א) לחוק העונשין לגבי פיצויי קורבן רבים".
סעיף זה קובע, כי בית המשפט השחריש את הנאשם 'רשי... לחיבו, בשל כל אחת מן העבירות בהן הורשע, לשלם לאדם שניזוק על ידי העבירה סכום שלא יעלה על 258,000 שקלים חדשים לפיצוי הנזק או הסבל שנגרם לו'...".

בתפ"ח (מחוזי ב"ש) 13-07-53758 **מדינת ישראל נ' אמתיראת** (15.12.15) (להלן: "תפ"ח אמתיראת") הורשע הנאשם, בין היתר, בשתי עבירות רצח של שתי בנותיו. בית המשפט קבע שיש לפסק לאם הבנות פיצוי מרבי, בנפרד, בגין כל אחד ממעשי הרצח. לטובת אחת נפגעת העבירה נפסקו אפוא שני סכומי פיצוי, כל אחד מהם בשיעור המרבי הקבוע בחוק (ועור שהנאשם הגיע לבית המשפט העליון ערעור על ההרשעה שנדחה, ולא נדונה שאלת שיעור הפיצוי) (ע"פ 756/16 **אמתיראת נ' מדינת ישראל** (18.4.18) (להלן: "ע"פ אמתיראת").)

.53 במקרה שלפנינו הורשע הנאשם בשלושה מעשי עבירה נפרדים שכל אחד מהם בוצע כנגד גוף של קורבן אחר: רצח התינוקת; ניסיון הרצח של המתלוונת וניסיון הרצח של הפעוטה. מכאן, יש לחיב את הנאשם בפיצוי נפגעי העבירה לגבי כל אחד ממעשי העבירה בנפרד.

.54 אנו דוחים את עתירת ההגנה להימנע מפסיקת פיצוי בתיק הפלילי בשל הסכומים ששולמו במסגרת ההליך האזרחי, וכן דוחים אנו את העתירה החולופית להתחשב בכך בקביעת שיעור הפיצוי בהליך הפלילי. מדובר בשני הליכים נפרדים שתכליתם שונה. הפיצוי הנפסק לפי סעיף 77(א) לחוק העונשין הוא בעל אופי עונשי, ונועד לפצות את נפגעי העבירה באופן מהיר יחסית בגין הנזק או הסבל שנגרם להן כתוצאה מהעבירות שביצעו הנאשם ולסייע לו בשיקום חייו (ר' ע"פ 5857/19 **מדינת ישראל נ' אמןאל טקיה** (25.1.21) וע"א 6485/18 **מדינת ישראל נ' פלוני** (26.12.19)). לעומת זאת, ההליך האזרחי עוסקת בזכויות הרכושיות של בני המשפחה עם פירוק קשר הנישואין בין המתלוונת ובין הנאשם.

מצבו הכלכלי של הנאשם: על פי פסיקת בית המשפט העליון סכום הפיצוי הנפסק לנפגעי עבירה אינו נקבע בזיקה ליכולתו הכלכלית של הנאשם (ר' פסקה 112 בע"פ 4737/18 **ברק נגר נ' מדינת ישראל** (12.5.20)).

רצח חריג בחומרתו

.55 הסמכות לקצוב עונש מאסר עולם מסורה לנשיא המדינה, במסגרת סמכות החניה וההקלת בעונשם של עבריינים. כדי לסייע לנשיא להפעיל את סמכותו בצורה מושכלת, חוק חוק שחרור על-תנאי מאסר. פרק ה' לחוק מסדיר את פעולה של ועדת שחרורים מיוחדת, שממליצה לנשיא המדינה לעניין קציבת עונשי מאסר עולם (ר' חוק יסוד: נשיא המדינה ודברי ההסבר להצעת החוק).

.56 סעיף 29(א) לחוק שחרור על-תנאי מאסר קובע שועדת שחרורים מיוחדת רשאית, לבקשתו של אסיר עולם, להמליץ לפני נשיא המדינה להקל בעונשו של האסיר באמצעות המרת עונשו בעונש מאסר קצוב, וזאת לאחר שחלפו לפחות שבע שנים מהיום שהחל האסיר לרצות את מאסרו, וב惟ד שהתקופה שתמליץ הוועדה לקצוב לא תפחית מ- 30 שנים.

.57 סעיף 30ב לחוק שחרור על-תנאי מאסר קובע כר:

30ב. (א) בית משפט שהרשיע אדם ברכח רשיי לקבוע, לעניין המלצה לקציבת עונש מאסר עולם, שאותו אדם ביצע את המעשה בנסיבות חריגות בחומרתו.

(ב) קבע בית המשפט כאמור בסעיף קטן (א), יהלו הוראות סעיף 29 בשינויים אלה:

(1) על אף האמור בסעיף קטן (א), ועדת שחרורים מיוחדת לא תמליץ להקל בעונשו של האסיר בטרם חלפו לפחות 15 שנים מהיום שבו החל לשאת את מאסרו, וב惟ד שהתקופה שתמליץ לקצוב לא תפחית מ-40 שנים;

(2) בסעיפים קטנים (ב) ו-(ה), במקום "מ-30 שנים" יקראו "מ-40 שנים".

.58 בדברי ההסבר להצעת החוק נכתב כי "מטרת הצעת החוק היא לקבוע הסדר מחמיר מהקיים היום בחוק לגבי אסורי עולם שבית המשפט החליט כי ביצעו רצח בנסיבות חריגות בחומרתו. ההצעה אינה מתיחסת לכל רצח שהוא (ואף לא לכל רצח שמצוע לקבוע כרצח בנסיבות מחמירות כהצעת חוק העונשין (תיקון מס' 119) (עבירות המתה)..."), אלא למשי רצח חריגים, אכזריים או מרובי קורבנות".

.59 **בפרוטוקול וועדת החקה, חוק ומשפט** הובאו דוגמאות למקרי רצח שבהם הרצח הוא חריג בחומרתו: רצח משפחת אושרנקו, רצח משפחת פוגל ורצח רוז פיזם.

.60 **בהנחת פרקליט המדינה** צוין כי תכלית ההנחתה היא לקבוע קווים מוחדים באשר לנסיבות שבahn תבקש התייעזה לקבוע שהרצח הוא חריג בחומרתו. כאשר מתקיימות נסיבות שבhn מעבר לפגיעה בערר העליון של קדושת החיים, כרוך מעשה העבירה גם בפגיעה בערכיהם חברתיים מובהקים נוספים, ראוי שאלה יקבלו ביטוי במסגרת התנאים לקיצור העונש על ידי ועדת השחרורים. כך לדוגמה, כאשר מדובר

במקרים רצח שנסיבותיהם אכזריות באופן מיוחד, ברצח מרובה קורבנות או שקיים אינטראס ציבורי משמעותית אחר שמצודק את הגבלה סמכות ועדת השחרורים. בקשה לקבוע שהרצח חריג בחומרתו תוגש בנסיבות ובמסורת, תוך בחינת מכלול הנסיבות. תנאי הסף להגשת הבקשה הוא שהרצח הוא "רצח בנסיבות חמימות", לפי סעיף 301א לחוק העונשין. אף שתנאי זה הוא הכרחי, אין לראות בו תנאי מספיק, ורק במקרים חריגים מותך מקרי הרצח הללו יהיה מוצדק להגיש את הבקשה.

סעיף 9 להנחת פרקליט המדינה קובע נסיבות שבהתיקים אחת מהן או יותר, תשיקול התביעה לבקש להזכיר על הרצח רצח חריג בחומרתו (אין מדובר בראשימה מצחה): רצח מכoon של ילדים צעירים או חסרי ישע, במיוחד כהוורצח היה קרוב משפחה או אחראי או אופטורופס של הנרצח; רצח הורה שנעשה בכוונה תחיליה, בהיעדר נסיבות מקלות; רצח מרובה קורבנות; רצח שבוצע בכוונה לרצוח רבים אף אם הביא למותו של קורבן בודד, במיוחד אם בוצע מתוך מניע אידיאולוגי או גזעני, ממניע של שנאה לקבוצה מסוימת או כשל הקורבנות הפוטנציאליים או חלקם היו בני אותו "תא משפחתי"; רצח שבוצע באכזריות קשה או חריגה במיוחד ועוד.

61. בית המשפט העליון קבע כי מצד אחד יש לישם את סעיף 30ב לחוק שחרור על-תנאי ממאסר במשורה, ומצד שני, הצטברות של מספר רכיבים בעלי חומרה יתרה אינה תנאי להפעלת הסעיף (ר' ע"פ 19/4039 נחמני נ' מדינת ישראל (17.3.21) (להלן: "ע"פ נחמני"), ע"פ 1900/1900 יлемה נ' מדינת ישראל (6.10.19) (להלן: "ע"פ יлемה") וע"פ 7899/16 ابو חasia נ' מדינת ישראל (16.10.18) (להלן: "ע"פ ابو חasia").

62. "...אין ספק כי כל מקרה יבחן בהתאם לנסיבותיו ואין לקבוע מסגרת נוקשה של קטגוריות עליהם יחול הסעיף. עם זאת, ניתן לומר כאמור נסיבות חריגות בחומרתן המצדיקות עיכוב עיתוי המלצת ועדת השחרורים והגבלה תקופת קציבת עונש ממאסר עולם: אלימות וברוטאליות חריגות במיוחד; אכזריות קיצונית והתעללות נפשית ופיזית של הנאשם בקורבן; ביצוע רצח על ידי קרובו של הקורבן; רצח או ניסיון רצח של קורבנות רבים; היות הקורבנות צעירים או הוותם חסרי ישע; תקיפה (ובכל זה תקיפה מינית) ברוטאלית שקדמה לרצח. מותר לציין כי אין מדובר בראשימה סגורה..." (ר' ע"פ יлемה לעיל).

63. בית המשפט העליון התייחס לחוס בין הרשעה לפי סעיף 301א לחוק העונשין בגין "רצח בנסיבות חמירות", ובין קביעה בגזר הדין לפי סעיף 30ב לחוק שחרור על-תנאי ממאסר שהרצח הוא רצח חריג בחומרתו:

"...היחס בין הרשעה לפי סעיף 301א לחוק העונשין לבין "רצח בנסיבות חמירות", לבין קביעה בגזר הדין לפי סעיף 30ב לחוק שחרור על תנאי שהרצח בוצע "בנסיבות חריגות בחומרתן" טרםណ. עם זאת, נראה כי ניתן למלמד על אודות נסיבות חמורות של רצח בעניין המחוקק מלאה המפורטות בסעיף 301א לחוק העונשין גם לעניין סעיף 30ב לחוק שחרור על תנאי. בין היתר

פורטו נסיבות המהדהדות את המאפיינים שעלו מפסיקת בתי המשפט עד כה בקביעה לפי סעיף 03ב, כפי שתואר לעיל. הינו: המעשה נעשה באכזריות מיוחדת או תוך התעללות גופנית או נשית בקרובן (ס"ק 7); הקרובן חסר ישע, קטן שטרם מלאו לו 14 שנים או קטן שעובר העבירה אחראי עליו (ס"ק 8) ועוד... (ר' ע"פ יлемה לעיל).

.64. בע"פ 8363/19 **גרנות נ' מדינת ישראל** (8.6.21) (שניון לאחר ע"פ יлемה לעיל) התייחס בית המשפט העליון ליחס בין רצח בנסיבות מחמירות, שהנסיבות המחרימה היא שהרצח נעשה "באכזריות מיוחדת", לפי סעיף 301(7) לחוק העונשין, ובין סעיף 30ב לחוק שחרור על-תנאי מאסר, שהנסיבות שבגינה תבקש הتبיעה לקבוע שהרצח חריג בחומרתו תהיה על פי סעיף 9(5) להנחת פרקליט המדינה: "רצח שבוצע באכזריות קשה או חריגה באופן מיוחד. כך לדוגמה, כשהרצח התעלל בקרובן או בגופתו בסמוך לרציחתו, או כשהדרך הספציפית בה בוצעה ההמתה הייתה אכזרית במיוחד".

בית המשפט העליון עמד על כך שנסיבת זו כמעט זהה לשון הסעיף בחוק העונשין, ואולם, דמיון זה עשוי להיות מטענה. סעיף 301(7) ממלוקד יותר במידת אכזריותו של מעשה הרצח, ואילו סעיף 30ב מתמקד בבהתעשרות מעשה הרצח חריג. כמו כן, לפי דברי ההסבר להצעת החוק, סעיף 30ב אינו חל על כל רצח שהוא, ואף לא על כל רצח בנסיבות מחמירות. בהנחת פרקליט המדינה נקבע תנאי סף להגשת בקשה לקבוע שרצח הוא חריג בחומרתו, והוא שהנאשם הורשע ברצח בנסיבות מחמירות. מדובר בתנאי הכרחי, אך לא מספק. בנוסף, תכלית שני דברי החקיקה שונה. מיקוד מרכזי בחוק שחרור על תנאי הוא הציבור בכללותיו. החוק שם דגש מיוחד על מבצע העבירה ולעתים מעניק את הבכורה לשיקולים הנוגעים לainteres הציבורי. לעומת זאת, סעיף 301(7) לחוק העונשין שם את הזරקו על קרובן העבירה. על בית המשפט לבחון את מעשה הרצח על פי החויה שהקרובן עבר.

.65. ב"כ הצדדים הפנו לפסקת בית המשפט העליון ולפסקת בתי המשפט המוחזים, מהם ביקשו ללמידה מה יחשב כרצח חריג בחומרתו, בין היתר הפנו ב"כ הצדדים לפסקה כדלקמן:

א. **ע"פ נחמני לעיל**: המערער הורשע ברצח בכוונה תחילת ובמעשה סדום (פרשת הנערה נועה אייל). המערער ביצع במנוחה, נערה בת 17, שנקלעה בדרכו, מעשה סדום אלים ואכזרי, בעודה כפופה וחסרת אונים. לאחר שסייע המערער לבצע במנוחה את זמנו, רוץץ את ראהה באמצעות חפץ קחה, כך ש"כל הגולגולת הייתה מרוסקת". בית המשפט העליון קבע שאין בכוון של מילימ לתאר את התופת שהעביר המערער את המנוחה ברגעה האחוריים. לנוכח האמור, קבע בית המשפט שמדובר ברצח חריג בחומרתו. נסיבות הרצח אין מתחומות באופן ההמתה, אלא כוללות גם את הנסיבות שאפפו אותה. لكن לא היה מקום לקבל את טענת המערער שלפיה בבחינת נסיבות הרצח, אין להתחשב בביצוע האכזרי של עבירות המין.

ב. **ע"פ יлемה לעיל**: המערער הורשע ברצח בכוונה תחילת ובأינוס. בית המשפט העליון עמד על כך שהמעשים שאוטם ביצע המערער הם מהחמורים והמזעגים שניתן להיתקל בהם. המערער תקף את המנוחה, שגרה בסמיכות אליו, וגרם לה לחבלות רבות. הוא ביצע במנוחה מעשה סדום ואנס אותה.

במה שר, ذكر אותה פעמים רבות וגרם למותה. לאחר מותה אפשר המערער לכבלתו להשחית את גופתה, וניסה לבתור אותה באמצעות מסור, הכל בשווין נפש מצמרר, תוך רミסת כל זכר לכבודה של המנוחה ולאנושיותה. מעשי הברוטאלים של המערער פגעו בערכיהם החברתיים היסודיים ביותר של החברה. בית המשפט העליון קבע שבדין קבע בית המשפט המחויז שהרצח הוא רצח חריג בחומרתו.

ג. רע"ב 16/3340 גנאה נ' מדינת ישראל (22.5.16): המבוקש הורשע בחטיפה וברצח הנער דני צ'ז'ל.指出 שבעת הרשות המבוקש, טרם נחקק סעיף 3ב לחוק שחרור על-תנאי מאסר, ואולם בית המשפט התייחס בהחלטתו לסעיף זה. בית המשפט העליון עמד על כך שמדובר בפרשה מזוועה ואכזרית, שהוגדרה בצדק על ידי ועדת השחרורים כ"טרואה לאומית". בשל הנסיבות החירגות של חומרת הפרשה, יש להניח, במידה רבה של סבירות, שאליו סעיף 3ב לחוק שחרור על-תנאי מאסר היה קיים בשעתו, כשההורשע המבוקש בביצוע הרצח, היה קבע בית המשפט שמדובר ברצח חריג בחומרתו.

ד. תפ"ח אמתירות לעיל (כאמור ערעורו של הנאשם נדחה במסגרת ע"פ אמתירות): הנאשם הורשע בשתי עבירות רצח של שתי בנותיו הרכות בשנים, וכן בעבירות קשירת קשר לפשע, חטיפה לשם שחיטה, קליאת שווה, שחיטה בכוח ובאיומים, הנוגעות לחטיפת אחיה של אם הבנות המנוחות, במטרה לסתות את האם שהבנות היו בחזקתה ולהניע אותה למסור את הבנות המנוחות, אחרת לא ישב הנאשם את אחיה החטופ. בנוסף, ההורשע הנאשם בעבירות של קשירת קשר, חטיפה לשם קליה, קליאת שווה, שחיטה בכוח ובאיומים ותקיפה בנסיבות מחמירות, בוגע לחטיפתו, תקיפתו וכליאתו של אחינו, מספר ימים עבר לרצח, בשל החשד שהאחין סיע לkiem מפגשים בין האם לבנות המנוחות. בית המשפט קבע שמדובר בסאגה מזוועת של מסכת אלימות מילולית ופיזית, התעمرות והתעללות שהפועל הנאשם כלפי הסובבים אותו, לאורך שנים, שבוסף רצח את שתי בנותיו הרכות בשנים והותיר תלויות. מדובר ברצח חריג בחומרתו: גילן של הבנות הפעועלות (שנתים ושלוש), אופן אכזרי של ביצוע המעשה והעובדה כי מדובר בשני קורבנות. "רצח ילדים רכים בשנים על ידי הוריהם הוא רצח חריג בחומרתו מיטודו ועוד יותר כאשר הרצח נעשה מתוך מניע, כוונה והכנה מוקדמים".

ה. תפ"ח (מחוזי מרכז) 14-07-9248 מדינת ישראל נ' לוי (5.6.16): הנאשם הורשע ברצח שני ילדים בני 10 ו-11. לידי של הנאשם הגיעו לישראל לצורך שהוא במשמותו של הנאשם לתקופת הקיץ. מדובר ברצח אכזרי באופן ביצועו: הנאשם שיסף את גורונותיהם של ילדיםenza אחר זה, תוך תכנון מוקדם ומוקפד של רכישת האביזרים הדורשים לרצח, דבר המעיד שعود לפני נחיתת הילדים בישראל,ידע הנאשם כיצד בכוונתו לבצע את הרצח. המנייע לביצוע הרצח הוא הocus של הנאשם על גירושתו, אם לידי, הרצון לנוקם בה אחרי שעזה אותו והרחקה אותו מילדיו, ולדבריו לא עמדה בהסדרי הביקורים. בית המשפט המחויז קבע שמדובר ברצח חריג בחומרתו.

ו. **תפ"ח סלע** לעיל: הנאשם הורשע באربع עבירות רצח ועבירת ניסיון רצח. הנאשם רצח את אשתו, שני ילדים וילד נוסף, אף ניסה לרצוח עוד ילד. בית המשפט המחויז קבע שמדובר ברצח חריג בחומרתו,

וזאת עקב ריבוי הקורבנות, גלם של הנגעים: שני תינוקות וקטין, רצחת האב את ילדיו והאזריות בביצוע ארבעה מעשי רצח, בזה אחר זה, וניסיון רצח נוסף.

.66. לאחר שkilת טיעוני ב"כ הצדדים, אנו קובעים כי מעשה הרצח בנסיבות מחמירות שבו הורשע הנאשם בהילך שלפניינו הוא מקרה מובהק של רצח חריג בחומרתו.

להלן נימוקינו:

.67. כפי שפורט בחלק המשפטי לעיל, הבסיס הוא הרשעה ברצח בנסיבות מחמירות. הנסיבות המחרירות מוקדמות יותר במידת אזריותו של הרצח, ואילו סעיף 30ב לחוק שחרור על-תנאי ממאסר מתמקד בהיות הרצח חריג בחומרתו.

.68. בעניינו, על רקע ויכוח של מה בכר בין הנאשם למטלוננט, קטלה ידו הרעה של הנאשם את חייה של בתו התינוקת, דמו וברחו. ניתן שהחל ללבלב ונמלש באזריות בלתי אונשית המקוממת כלلب. בשלב הראשון של האירוע ישבה המטלוננט על הספה שהתינוקת בזרועותיה, ובאותן נסיבות היכה הנאשם את המטלוננט מכת אגרוף בפניה, דחף אותה וחנק אותה. המטלוננט ניסה להדוף את הנאשם ממנה, שהתינוקת נמצאת בעין הסערה. בשלב השני, לאחר שההנאשם נטל את הסcin, הוא דקר את המטלוננט מספר פעמים בצווארה כשהתינוקת בידיה. תוך כדי שהמטלוננט נפלה ארضا, נמלשה התינוקת מידיה ונותרה שכובה על הספה נטולת כל הגנה. בהמשך, לנגד עיני התינוקת, המשיך הנאשם לדקור את המטלוננט. לאחר מכן, בנחישות ובאזריות מתמשכת, מkapיאת דם ובלתי נתפסת, מבלי שעיה לעזוקות השבר של בנות המשפחה, דкар/ne את התינוקת למוות בחזה ובצוואר שלה, וזאת לאחר שאיבדה את אחיזת אימה שהייתה מעטפת ההגנה שלה. מיד לאחר מכן דкар/ne את הפעוטה באמצעות הסcin מספר פעמים בצווארה ובפלג גופה העליון, ולאחר מכן שב ודקר את המטלוננט באמצעות הסcin פעמיים, כשהוא מנסה למנוע ממנו להזעיק עצמה, וכן חנק את הפעוטה. הנאשם מעלה באמון של בנות משפחתו, וכן במעמד, בתפקוד ובאחריות המוטלת עליו כהוראה לגדל את ילדו בביטחון ובאהבה ולגן עליו מכל רע.

.69. הנאשם קטל אףוא את חייה של התינוקת לנגד עיניה של אמה ואחותה הפעוטה, שאות שתיהן הוא ניסה לרוץ, ובכך חף, באבחה, להשמיד את כל התא המשפחת. נציין כי ב"כ הנאשם ביקש לעורר הבחנה בין מקרים שבהם נקבע בפסקה שהרצח הוא חריג בחומרתו גם בשל ריבוי הקורבנות, לבין המקרה דן. אנו סבורים כי על בית המשפט לשווות לנגד עיניו את כל הנסיבות שאפפו את האירוע, כאשר ריבוי הקורבנות בעבירות הרצח הוא אחת הנסיבות שנשקלות על ידי בית המשפט. כפי שפורט, בוצע הרצח לעיני האם והאחות הפעוטה, שתי נפגעות העבריה, שאות הכאב והטרואה תשאנה עימן עד. במעשיו פגע הנאשם בערכיהםasisודים והמקודשים של החבורה: נטילת חייה של התינוקת והפגיעה באשתו ובבתו הפעוטה כדי לגרום למותן, ובכך להביא לאובדן של התא המשפחת.

סוף דבר, אנו גוזרים על הנאשם את העונשים, כדלקמן:

א. מאסר עולם, החל מיום מעצרו של הנאשם: 6.3.20.

ב. מאסר בפועל למשך 20 שנים.

תקופת מאסר זו זה תרואה במצטבר לעונש המאסר עולם.

ג. פיצוי לנפגעות העבירה, כדלקמן:

בגין עבירות רצח התינוקת: פיצוי בסך 258,000 ₪, שיחולק בין המתלוונת ובין הפעוטה בחלוקת שווים.

בגין עבירות ניסיון הרצח של המתלוונת: פיצוי למATALוננת בסך 200,000 ₪.

בגין עבירות ניסיון הרצח של הפעוטה: פיצוי בסך 200,000 ₪, שיחולק בין המתלוונת ובין הפעוטה בחלוקת שווים.

בהתאם הפעוטה קטינה, יועברו סכומי הפיצוי שנפסקו לטובת הפעוטה לאימה המתלוונת. המתלוונת תפתח חשבון בנק על שם הפעוטה, שאליו יועברו הכספיים, והם יוחזקו באופן זה עד אשר ימלאו לפעוטה 18 שנים. כל עוד הפעוטה היא קטינה, תוכל האם להשתמש בכיסוי הפיצוי לצורכי מתן טיפול רפואי לקטינה. סכום הפיצוי שנפסקו לטובת המתלוונת יועברו אליה.

הפיוצי יופקד בקופה בית המשפט לא יותר מיום 15.3.22. ב"כ המשימה תעבור למצוות בית המשפט את פרטי המתלוונת.

ד. אנו קובעים כי מעשה הרצח שביצע הנאשם בוצע בנסיבות חריגות בחומרתן, כמשמעותו בסעיף 3ב בחוק שחרור על-תנאי מאסר.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ה טבת תשפ"ב, 29 דצמבר 2021, במעמד הצדדים.

ליורה ברודי, שופטת
סגן, אב"ד
MICHAEL TAMIR, SHOFET
MICHAEL BRACK-NBVO, SHOFETA